

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Non abonament

deschidem cu 1 Iulie v. 1915 la ziarul

„Telegraful Român“

cu prețurile indicate în fruntea foii, anume:

pe șase luni (Iulie—Decembrie) 8 coroane,
pe trei luni (Iulie—Septembrie) 4 coroane.

Rugăm pe stimatii nostri abonați să binevoiască a-și reînnoi din vreme abonamentul, stăruiind totodată și pentru lățirea ziarului nostru în cercurile amicilor și cunoscuților lor.

Abonamentele se fac prin mandat postal, trimițându-se prețul înainte. Numele abonatului, împreună cu locuința și posta ultimă, să se scrie corect și legibil, pentru ca la postă să nu se facă greșală. Bani de abonament se trimit *Administrației tipografiei arhidiecezane în Sibiiu* (Nagy-szeben), strada Măcelarilor 45.

Administrația.

Basarabia.

— Câteva date geografice și istorice. —

(x) Odinioară o parte considerabilă din Moldova, astăzi o mică provincie în marea împărăție rusească, *Basarabia* este situată între patru ape: Nistru, Prut, Dunăre și Marea neagră, și numai la nord-vest spre Bucovina este lipsită de hotare naturale. Are o suprafață de peste 45 mii kilometri pătrați.

Teritoriul său, în evul vechiu, se ținea de țara sciților, apoi de a Romei.

Urmele domniei romanilor se păstrează de o parte în însași limba românească a locuitorilor, de altă parte în numeroasele monumente rămase pe urma activității strămoșilor noștri, ca b. o. valul lui Traian.

În evul mediu pe aici au trecut hunii, ostrogoții și alți barbari; aici era și *Atelcuzu*, unde au stat câțva timp ungurii în a doua jumătate a secolului IX. În veacurile XII și XIII au stăpânit-o cumanii.

Dar mai multă vreme a format partea sudestică a Moldovei, și anume până la 1812, când s'a anexat Rusiei. Partea meridională s'a restituit României la 1856, ear congresul dela Berlin din 1878 a dat-o earăș Rusiei.

Basarabia este acum guvernament rusc. Valul lui Traian o strătaie în două ținuturi: unul nordic deluros, altul sudic șes și situat mai jos. Acest din urmă este șesul roditor, care spre Dunăre și spre mare se preface în teren nisipos, înzestrat cu lacuri mari și mici.

Râurile sale curg către sud. Nistru e navigabil, Prutul e pluteț; dar apa de căpetenie e Dunărea și Marea. Brațul Dunării, numit *Chilia*, lung de 111 kilometri, cel mai bogat de apă, Rusia voiește să-l folosească exclusiv în interesul său comercial și militar maritim.

Basarabia e bogată în produse naturale, în animale sălbatice și în pești. La nord are marmoră și var, la sud are lacuri sărate. Industria e primitivă și exportul se reduce la produse brute. Curat gospodărie rusească.

Afară de căile pe apă, comunicația se mijlocește pe trei linii ferate: 1. Nouă-sulițe—Ocnita—Bjeltă—Ribnița, lungă de 350 km. dela hotarul bucovinean până la Nistru, cu o ramură laterală de 41 km. dela Ocnita; 2. Ungheni—Chișineu—Bender, de 166 km., duce dela frontiera română la Nistru; 3. Bender—Reni, de 286 km. Va să zică 843 km. de căi ferate, din care însă numai 59 km. au tren accelerat. Rețeaua căilor ferate acoperă o parte minimă din țară.

Numărul locuitorilor este cam de trei milioane. Români sunt peste două milioane. Restul îl alcătuiesc: ruși, evrei, greci, bulgari, nemți, armeni, tătari, țigani și albanezi. Grecii, evreii și armenii se ocupă cu negustoria; nemții și bulgarii cu lucrările de câmp și grădinarie, ceilalți mai ales cu agricultura și prăsierea vitelor.

Basarabia este împărțită în opt districte. Capitala este *Chișineul*, cu 140 mii de suflete, din care aproape jumătate sunt evrei. Dela gara sa pornește spre oraș tramvaiul electric pe strada principală Alexandrovscăia; aici se înalță o catedrală, o statuie în bronz a țarului Alexandru II, palatul guvernatorului și un parc împodobit cu bustul poetului Pușkin.

Dela Chișineu spre sudost, pe țărmul drept al Nistrului, se ridică orașul *Bender*, cu 54 mii de locuitori și cu înfloritor comerț. Bender e numele turcesc, în loc de *Tighina*. Carol XII, regele Suediei, pierzând bătaia dela Poltava (1709) a stat aici 4 ani și a numit orașul *Stokholmul nou*.

La gura Nistrului este situată *Cetatea Albă*, sau pe turcește *Akkerman*, la romani Alba Iulia, cu 50 mii de locuitori. În 1826 aici s'a încheiat între turci și ruși convenția, care asigura autonomia principatelor române.

Chilia, așezată pe vârful brațului cu același nume al Dunării, are 14 mii de suflete. Cetate vestită în istoria românilor.

Ismailul are port pe Dunăre și 45 mii de locuitori. Earăș o cetate celebră și veche în istoria Moldovei.

Reni este un orașel cu 12 mii de suflete. Are asemenea port spre răsărit de Galați.

Bolgradul, la extremitatea nordică a lacului *Ialpug*, cu 20 mii de oameni, mai ales bulgari, face mare negoț de grâne.

Orheiul, lângă apa Răutului, cu 15 mii de locuitori, expoartă var.

Impoporate sunt și orașele Bălții, Hotinul, Soroca și Cahul.

*

Rusia, lăcomă de pământuri, pe care nu le știe face să prospereze, a călcat la 1878 nu numai dreptul României, ci a nesocotit sentimentele cele mai elementare de recunoștință.

Răpirea Basarabiei dela aliata de arme, rugată să colaboreze și să o scape din năcaz și din rușine, va rămânea și mai departe o faptă imorală și desonoratoare, care în istoria mai nouă nu se poate asemăna decât cel mult cu tradarea de astăzi a Italiei lui Sonnino.

România este deplin îndreptățită să folosească prilejul și să-și reocupe provincia, care a fost proprietatea ei, și care este locuită de frații noștri cei mai prigoniți și nedreptățiți, și în același timp cei mai primejduiți.

Gucerirea Lembergului.

— Amănunte. —

În 22 Iunie la orele 4 după amiazi a intrat în Lemberg armata generalului de cavalerie von Böhlm-Ermolli.

Ar fi greșit de a încerca a da acum o icoană despre consecințele probabile ale acestui eveniment mare. Însă una nu se poate tăgădui: dacă în lupta dela Dunajec s'a considerat, că Rușii au fost siliți la retragere pricipită prin atac surprinzător, dacă abandonarea Przemysului s'ar putea privi într-o privință ca o necesitate tactică: părăsirea Lembergului de către dușman trebuie luată ca un semn de derută morală și fizică, a cărei intensitate și urmări încă nu se pot vedea.

Poseziunea Lembergului era amănuntul de victorie al Rușilor. De pe balconul edificiului guvernului țarul a proclamat indivizibilitatea imperiului său, de care se ținea, după părerea lui, și Galiciia ostică. În țara din nordul Nistrului și în ost dela Przemysl guvernul rusesc de nouă luni de zile se purta ca și când ar fi fost la el acasă. El a clădit școli și biserici, a înființat bănci și institute. Încă în ultimele săptămâni critice să fi declarat marele duce Nicolae Nicolaievici, că vrea să jertfiască un milion de oameni pentru ținerea Lembergului. Și acum orașul a căzut totuși și iubitele steaguri negru-galbene fâlțâie iarăși de pe casele lui!

Nouă luni de zile au fost Rușii stăpâni pe capitala Galiciiei și au avut timp să asigure militărește ținerea orașului. Linia Wereszycei în vest și Nistru în sud formau linii de apărare naturale, cum nu se puteau închipui altele mai bune. Pe front erau piedeci formate de râuri, iazuri și mlaștini, flancul nordic era protejat prin teren întins nepracticabil. Apoi venea o a doua linie, formată de păraele Szczerek și Młynówka. Aripa sudică a acestei linii se alătura frontului dela Nistru prin puternica întăritură dela Mikolajów. Pe pârâul Szczerek, în lupta a doua din Septembrie, Rușii au opus înaintării armatelor Boroievici și Böhlm-Ermolli un puternic front de artilerie, care ce e drept era în primejdie de a fi strivit dinspre sud.

În sfârșit ca o a treia linie de apărare servia brâul de fortificații dela Lemberg, care fusese adaptat de noi în mod provizor în iarna 1912/13.

Dacă luăm în considerare aceste posibilități de apărare, și dacă mai gândim la însemnătatea militară și politică, în cazul că se menține Lembergul, — atunci

a fost îndreptățit pesimismul care s'a pregătit, că cucerirea orașului are să dureze cel puțin așa de lung timp cât a durat câștigarea Przemysului. Și din punct de vedere tactic s'a putut aștepta o dezvoltare tot în felul acela, ca și lângă San. Mai ales armata generalului-colonel Mackensen a avut, pe cât s'a părut, un rol analog de ofensivă, ca și la Lubaczówka. Ea a înaintat după spargerea frontului din spațiul Lubaczów-Iawórow spre nordul șoselei, care duce la Iawórow și a ajuns în 21 după amiazi șoseaua Lemberg-Zółkiew Rawa-Ruska. Prin succesul acesta capitala era primejduită din spre nord.

Totodată armata Böhlm-Ermolli a înaintat spre spațiul Gródek-Komarno, însoțită pe flancul nordic de trupe ale generalului von der Marwitz. Puterile aceste au spart într'un timp uimitor de scurt frontul dela Wereszyce pe mai multe locuri, însă tot s'a putut încă crede, că pe pârâul Szczerek ar fi de așteptat o rezistență mai tare. Aripa sudică a armatei rusești era postată cam acolo, unde a stat în lupta a doua de lângă Lemberg, aripa nordică era retrasă până la Lysa-Gora (un deal marcant în nordul capitalei). Observația comunicatului nostru oficios, că au decurs lupte sângeroase dovedește, că dușmanul n'a avut de gând a se feri îndată îndărăt. Și iată o dovadă nouă pentru starea armatei rusești. Infanteria rusăscă a trebuit, părăsind de ofiterii săi și de artileria sa, să cedeze după o bătălie sângeroasă de mai multe ore o pozițiune, care a putut fi menținută încă mai mult timp. Regimentul de infanterie Nr. 34, al cărui șef este împăratul german, băieți din Cașovia, au luat cu asalt Lysa-Gora, dinspre vest și sud au intrat batalioanele lui Böhlm-Ermolli. Lembergul era liberat!

Din urmărele strategice ale evenimentului celui mare una se poate cunoaște deja într'un mod clar: Retragera Rușilor din părțile muntoase de lângă Kielce și din unghiul de lângă râurile San și Vistula lângă Sandomierz, unde dușmanul a fost construit fortificațiuni puternice. Situațiunea trupelor rusești de pe frontul Nistrului încă nu este clarificată. Mikolajów este încă menținut, lângă Halicz dușmanul stă încă pe malul sudic al râului. În regiunea Zaleszczyki el a întreprins un șir de contra-atacuri înfocate. Pe de altă parte detașamente austro-ungare se află pe pământ basarabean.

Ce fel de eventualități au corpurile rusești pentru retragerea lor de pe petecul acesta îngust al Galiciiei, unde joacă copitele cailor căzăcești? Cum se vor desvolta lucrurile, dacă aliații vor câștiga teren peste Zółkiew și Lemberg spre est? Adece spre spațiul, unde armata i. și r. a treia a arătat puterile sale în prima luptă de lângă Lemberg!

Conducerea aliaților a dat dovezi așa de strălucite de o genialitate extraordinară, încât putem aștepta cu liniște și încredere recolta definitivă a campaniei galițiene.¹

¹ Din foaia militară *Streffleur*, intitulată „Gazeta pentru câmp”. Se tipărește în multe mii de exemplare, în șase limbi, deci și românește. E redactată de scriitori militari. Se tipărește în tipografia imp. și reg a curții și a statului, în Viena,

Răspuns

la „Reflexiunile“ părintelui Dr. Ioan Stanciu, privitoare la „Propunerea părintelui econom C. Nazarie“.

De Ioan Popa, paroh.
(Urmare.)

Deși am amintit și sunt de părerea, ca să se dea ascultătorilor ceea ce ei pricep, — se pot spune pe înțelesul poporului, în limba țărănească, și învățători mai adânci, numai trebuie îmbrăcate în haină populară. Dar fiind vorba și nu mai de niște sfaturi, totuși e mare deosebire între a le spune cu sau fără pregătire, cu «improvizație». În rândul prim curg sfaturile ușor, limpede, în vorbe frumoase și bine chibzuite; într'al doilea vin toate pe nimerite, idee peste idee, repetiție de cuvinte, spuse cu încălceală și fără de nici o claritate, fără sistem. E tare greșit și condamnat să începi a «improvisa» ca om tinăr. Te nefericești pentru întreaga carieră. Într-o astfel de vârstă se cere muncă intensivă și înțeleaptă. Să-ți lucrezi totdeauna predica, s'o studiezi și s'o rostești *numai liber*. Nepregătit să nu vorbești! Astfel vom putea ajunge la o stilizare corespunzătoare și la o dicțiune convingătoare și frumoasă, — calități indispensabile unui preot. Și după o astfel de școală măcar de 8—10 ani, putem ajunge și la o improvizație cinstită, când cere trebuința.

Prin o sistemizare a predicii, cu studiu și pregătire, *ajungem deci să îndrăgim* taina cea mare a muncii, care face și desleagă toate, să ne convingem, că numai cu ajutorul ei se va putea ținea lupta cu greutățile și cerințele vieții. Pe lângă pregătirile gimnaziale și seminariale, ba chiar academice, în viață avem lipsă și de-o continuă hrană sufletească, pe care de-odată cu cea trupestă, făcându-ne judecători drepti, ne vom năzui zi de zi să ni-o dăm, alergând după îndemnul arhieresc «din op în op, din carte în carte, precum alergă albina din floare în floare, ca să ducă miere la societatea care-i aparține». (Sfat. Arh. p. 6).

Și cel ce a ajuns să se pătrundă de însemnatatea promovării cuvântului lui D-zeu, pe acela chiar voind *nu-l va putea reține* nimenea să nu stăruie și întru propoveduirea altor învățături, menite să lumineze și să adâncească cultura satelor noastre. Căci «când oamenii sunt ocupați cu munca ce li se potrivește, plăcerea li se naște din însăși munca lor, întocmai ca petalele colorate din floarea care are să rodească; când sunt în-

suflețiți de compătimire și de adevărată dorință de a ajuta, toate emoțiile lor ajung puternice, adânci, veșnice, înviorătoare pentru suflet, ca un puls normal pentru trup». (John Ruskin, op. cit. p. 61).

Un astfel de om, cu un cuvânt, a ajuns să țină seamă de cultură, să fie prieten sincer al ei, să stăruie întru toate pentru înrădăcinarea rodurilor ei binecuvântate.

Și ajuns aci, n'a făcut altceva, decât și-a îndeplinit numai o datorie. O spune aceasta și preabunul nostru Arhipăstor în memorabila vorbire de instalare amintită mai sus, zicându-ne: «Noi toți, iubitorii conlucrării în viața Domnului și următori ai lui, am luat asupra noastră datoria și sarcina aceasta, *de aceea să nu uităm nicicând de a învăța*».

Iar un «de bine doritor», într'un șir de scrisori adresate unui prieten tinăr, în cari se ocupă cu diferitele stări și pricini ale rămasului înapoi în cele culturale ale poporului nostru, concludă: «O singură cale cunosc: A-postolatul cultural și economic al tuturor intelectualilor români... În contra tuturor vitregităților politice, orice neam e dator să tindă la *maximul* de cultură și bunăstare ce se poate dobândi între împrejurările date; dacă face aceasta, poate privi cu încredere și fără teamă în viitor. Avem un popor bun, înzestrat dela D-zeu cu prețioase calități morale și intelectuale. Toată răspunderea va cădea asupra capetelor noastre. *Comitem cea mai mare crimă față de neamul nostru, față de înșine, dacă în fiecare din noi nu vom trezi conștiința misiunii sublime ce ne așteaptă de-a fi luminătorii și îndreptătorii poporului*... Nu e nimenea așa de mic și de neînsemnat, ca să nu-și poată lua partea cuvenită din munca aceasta...» (Gazeta Tansilv., Nr. 113).

Cât de mare și de însemnat, ca cel mai chemat și mai de seamă membru din cărturarimea română, va ști să fie preotul, va arăta și răspunde viitorul.

S'ar ajunge mai departe și la un alt bine al bisericii noastre în viitor. Până mai eri-alaltăieri seminarul nostru, pe lângă un număr de tot disparent, era în partea cea mai mare un azil pentru aceia, cari nu puteau să studieze mai departe, cari nu se simțeau destoinici pentru o altă carieră. Pentru seminar și preoție se țineau toți buni. Astăzi situația, încât privește pregătirea gimnazială, s'a schimbat, nu însă totasemenea întru a vocațiunii. Căci și astăzi, toți acei tineri, cari pe alte cariere nu se simt desul de tari, cu sau fără vocațiune,

pentru *teologie se simt tari*, având maturitatea, repetându-și în cuget *maxima veche*: «și apoi preotul nu are nici un lucru greu de isprăvit». Printr-o sistemizare s'ar ajunge acolo, — lucru de altcum destul de însemnat, — că în seminar, știindu-se obligatoare predica, tinerimea s'ar ocupa mai mult, ar folosi cu sgărce-nie timpul, prețuind fiecare clipă, ar da mai multă îngrijire prelegerilor o-miletice, diferitelor sfaturi și îndrumări, pe cari profesorii seminarului nostru se silesc să le împartă cu belșug, s'ar înarma mai cu tărie pentru calea vieții, căutând să cunoască și să pătrundă în sufletul predicatorilor vestiți, — s'ar întări teoria cu praxa bisericii! Oratoria ar ajunge la o cinstă și un interes mai mare și la noi. Iar pe de altă parte, fiind predica obligatoare, toți aceia, cari n'ar simți un îndemn de vocațiune și a-tragere deosebită, și-ar alege altă carieră.

Imi vine a crede, că părintele Dr. I. Stanciu nu m'a înțeles, sau poate n'a voit să mă înțeleagă. Se lovește mai mult de argumente mărunte, încearcă să le zdrobească și să nu primească nimic din propunerea p. econ. *Nazarie*, spriginită de subsemnatul.

E rău informat, că s'ar fi adus mai multe argumente contra. Nici unul de greutate să împedece primirea propunerii, dupăcum nu sunt nici ale părintelui *Stanciu*. În schimb, la finea discuției în favorul propunerii, ca un răspuns la toate cele discutate, s'a adus din partea părintelui protopop *Dr. Ioan Lupaș* un întreg expozeu de lămuriri practice, privitoare la acumulara slujbelor din chestie; de caracterizări drepte ale diferitelor clase de preoți din cele mai bătrâne vremuri până la cea din timpul de față, dimpreună cu activitatea lor multă-putină. Prin pilde puternice, asemănări și paralele frumoase, aproape o oră întreagă părintele protopresbiter stăruie și se oprește asupra multelor probleme, a căror îndeplinire și rezolvire îndatorează preoțimea zilelor noastre. Sunt sigur, că părintele Dr. Ion Stanciu, dacă i se da acest fericit prilej de ascultare, era între cei dintâi cari îl aproba. Aceste se pot adevăra cu protocolul ședinței.

Propunerea a avut soarta celor «ideale», înfățișate în acest răspuns. Concluzul dorit nu s'a luat; căci majoritatea a fost contra. Și acest simțământ s'au năzuit cu toții să-l ascundă sub masca a cător și mai cător datini și obiceiuri locale.

(Va urma.)

Războiul.

În Galiția de vest armatele aliate urmăresc mereu pe dușman. Au trecut râul Svira și au ocupat orașul Halici. Mai multe mii de Ruși au ajuns în captivitate. Luptele sunt grele, dar pretutindenea ele sunt încoronate de succese frumoase. Dușmanul se retrage spre Bug.

La frontul italian nici o schimbare. Focul de artilerie se continuă, dar dușmanul stă pe loc, nu poate înainta. Presa italiană recunoaște, că întăriturile noastre sunt atât de puternice, încât e cu neputință ca ele se fie în curând nimicite. Se vor cere operațiuni îndelungate până se vor putea derima aceste ziduri de apărare și se va deschide drumul de înaintare.

Aviaticii nostri au nimicit earăș un balon italian și au aruncat și bombe grele în parcul de artilerie italian dela San-Canciano cu frumos rezultat. Un vapor a fost deteriorat de o bombă aruncată de aviaticii noștri.

Pe câmpul de războiu dela apus Francezii au îndreptat nouă atacuri asupra Nemților, dar cu rezultat negativ. Cu mari pierderi au trebuit să se retragă în pozițiunile avute. Două aeroplane franceze au fost nimicite de Nemți, și alte două silite să se refugieze pe teritor elvețian.

În Caucaz și la Dardanele Turcii se țin bine până acuma.

Dela Academia Română.

— Institutul Oteteleșanu. Publicațiune pentru 1915 —

1. Cu începerea viitorului an școlar 1915—16 se vor primi douăzeci elevi în institutul de fete dela Măgurele (Ilfov) fundat de Ioan Oteteleșanu și înființat de Academia Română, cărora li se vor da, conform dispozițiunii testamentare a răposatului fondator, o creștere casnică și instrucțiunea cuvenită unei «bune mame de familie, fără pretențiuni sau lux».

2. În tot timpul studiilor de 5 ani, elevele vor avea întreținerea în institut și nu vor putea părăsi școala până la terminarea studiilor, afară de cazuri de forță majoră.

3. Sunt admise în institut copile născute de părinți români, pe deplin sănătoase, cari până la 20 August 1915 au împlinit 13, dar încă nu 15 ani, au pregătirea ce se dă în școalele primare din România și au obținut la terminarea cursului primar cel puțin media 7.50. Candidatele cu clase secundare au să prezinte certificatele de clase secundare, având media cel puțin 6.50.

4. Nu se admit dispense de nici un fel.

5. A doua soră nu poate fi admisă în institut, decât numai după trecerea a cel puțin trei ani dela absolvirea celei dintâi.

6. Părinții elevelor primite în institut nu pot să-și ia ficele în familie decât pe

b) Lucrarea d-lui I. C. Filitti, Domniile române sub Regulamentul Organic până la 1848, premiată în sesiunea generală din 1913 cu premiul Năsturel, s'a terminat de tipărit și formează 1 volum în 8° de XVIII+688 pag;

c) În ședința dela 16/29 Ianuarie s'a hotărât publicarea studiului istoric și statistic al d-lui I. Nistor, membru corespondent în Secțiunea istorică: Românii și Rușenii din Bucovina, în ediție românească și în traducere nemțească. Ediția românească a apărut; ea formează un volum de XX+209 pag. în 8°. Traducerea nemțească se află de asemenea sub presă;

d) Conform deciziei dela 28 Maiu (10 Iunie) s'a dat la tipar culegerea de documente a colegului nostru d-l T. V. Stefanelli, care apare sub titlul de: Documente din Câmpulung moldovenesc, cuprinzând epoca dela 1585 până la începutul secolului al XIX-lea.

— Publicațiile Secțiunii științifice:

a) În conformitate cu deciziunea Domniilor Voastre din 17/30 Maiu 1912 continuă să apară, sub îngrijirea Secretarului Secțiunii d-l St. C. Hepites: Bulletin de la Section scientifique, cuprinzând în limbi străine comunicări științifice originale și inedite, precum și rezumate din lucrările științifice admise în alte publicațiuni ale Secțiunii. În cursul anului academic ce s'a încheiat, au apărut 10 fascicule lunare formând tomul III, care în cele 357 pagini ale sale cuprinde 51 de comunicări, din cari 12 de

FOIȘOARĂ.

Dela „Academia Română“.

— Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în 1914—1915. —

(Urmare.)

c) S'a terminat și publicat lucrarea d-lui Dr. N. Drăgan, profesor la gimnaziul din Năsăud, despre Două manuscrise vechi românești, lucrare care cuprinde o prețioasă contribuție la cunoașterea culturii și limbii românești în secolul XVI;

d) Dintre publicațiunile bibliografice, cari se fac de serviciul bibliotecii, numai Creșterea Colecțiunilor a putut apărea în anul trecut; pregătirea celorlalte a fost întârziată din deosebite cauze, rămânând ca tipărirea lor să fie continuată în cursul acestui an;

e) Traducerea lui Herodot a fost oprită în loc prin încetarea din viață a traducătorului premiat Dimitrie Ioan Ghica. Dela 1880, când s'a premiat proba de traducere prezentată la concurs, răposatul n'a încetat de a face din studiul „Muzelor“ Părintelui istoriei“ ocupația sa de predilecție. Nu s'a mulțumit să dea o traducere românească însoțită de notele necesare pentru înțelegerea textului; dănsul a dat mult mai mult: a pus înaintea traducerii textul original rectificat după variantele manuscriselor, a însoțit apoi textul și traducerea de o foarte

bogată adnotare filologică, istorică, geografică. Astfel fiecare carte a format un volum. Pentru întocmirea lucrării cu asemenea program și în așa proporții autorul a întreprins adâncă sa cunoaștere a limbii eleve, precum și vasta sa știință despre antichitate. Se tipărise și publicase în a. u. cartea IV, care cuprinde descrierea terilor și popoarelor din părțile acuma românești; apoi s'au urmat cărțile I și II, iar acuma se tipărește cartea III și lucrarea ajunge până la cap. 61, când mâna lui Ghica s'a oprit. A rămas însă manuscrisul gata până la sfârșitul cărții III. Familia răposatului a binevoit a pune la dispoziția Academiei manuscrisul și secțiunea literară a hotărât să rozege pe d-l Iuliu Valaori, conferențiar la facultatea de filozofie, să supravegheze tipărirea. S'a tipărit astfel coatele 9—15, cuprinzând capitolele până la 104, iar cele următoare până la 160 se vor tipări în curând. Rămâne ca secțiua literară să îngrijească de continuarea și terminarea lucrării;

f) Traducerea lui Titu Liviu este ajunsă aproape de sfârșit. Traducătorii premiați, d-nii profesori N. Codreanu și I. S. Petrescu, pregătise acuma traducerea ultimelor cărți (XLI—XLV), a fragmentelor și a rezumatelor cărților pierdute. Întreagă lucrarea se va încheia cu un larg indice alfabetic;

g) Edițiunea completă a Scrierilor lui V. Alecsandri, hotărâtă de Secțiune dela 27 Maiu (9 Iunie) 1914, în urma discuțiilor făcute în ședințele Secțiunii dela 23 și 26 Maiu (5 și 8 Iunie) 1912 și în ședința ple-

nară dela 29 Maiu (10 Iunie) nu s'a putut da la tipar. Colegul nostru I. Bianu, însărcinat de Secțiune cu organizarea și supravegherea facerii acestei edițiuni, a prezentat Secțiunii un plan făcut de d-l membru corespondent G. Bogdan Duică, după care ea urmează să fie întocmită; asupra acestui plan are să se ia de Secțiune hotărârea de executat;

h) Publicațiunea despre O nămenica din vechile manuscrise românești hotărâtă de Secțiune în aceeași ședință dela 27 Maiu (9 Iunie) 1914 a se face sub îngrijirea d-lui I. Bianu, a fost împiedicată de evenimente. S'a făcut numai o probă de reproducere cromolitografică din Liturgia slavonă dela 1654, reprezentând pe Matei Vodă Bărarab și Doamna lui Elena în ultimele luni ale domniei lor. Lucrarea nu a putut înainta, din cauză că nu s'au putut aduce nici necesarii lucrători litografi buni, nici colorile trebuitoare. Va trebui deci să se reia lucrul după restabilirea relațiilor de pace.

— Publicațiile Secțiunii istorice:

a) Conform deciziei din 5/18 Maiu 1912, continuă să se publice, sub îngrijirea d-lui coleg N. Iorga, Secretarul Secțiunii istorice: Bulletin de la Section historique, cuprinzând traduceri și rezumate în limbile franceză și germană de pe comunicările făcute în ședințele Academiei. Din anul II au apărut No. 1 cu 12 și No. 2 cu 9 rezumate de comunicări, aproape toate ale d-lui N. Iorga;

cele din clasele I și III în vacanța mare, iar pe cele din clasele II și IV în vacanța Paștilor. Direcțiunea își rezervă totuși dreptul de a hotărâ, cari din ele se pot bucura de vacanțe în familie.

7. Părinții aspiranților ori reprezentanții legali ai acestora au să trimită la Academia Română — până la 20 August 1915 — cererile de înscriere însoțite de:

a) actul de naștere;

b) actul de vaccinare;

c) un act liberat de autoritatea comunală respectivă, în care, pe lângă naționalitate, se vor mai arăta: profesiunea părinților, starea lor materială, impozitele ce plătesc și numărul copiilor cu vârsta lor; în caz de vor fi funcționari sau pensionari, și cuantumul salariului sau pensiei;

d) atestatul școlar despre terminarea claselor primare și alte certificate de studii.

8. Actul de sub litera c trebuie să cuprindă toate datele cerute; în caz contrari el se va înapoia cu celelalte acte și nu se va mai face înscrierea.

9. Comisiunea fundațiunii Oltetelesanu, examinând actele și luând informațiunile ce va crede de cuviință, va dispune, ca concurențele, cari îndeplinesc condițiunile mai sus precizate, să fie supuse la un examen de primire, prin care se va constata gradul de pregătire în ceea ce privește cetirea și scrierea, analiza etimologică și cea sintactică, cele patru operațiuni, geografia și istoria țărilor române.

10. Concurențele cari nu sunt din România se admit fără examen de primire, în virtutea atestatelor obținute în școalele similare din patria lor, și au să trimită la Academia Română, tot până la 20 August stil vechiu, cererile însoțite de actele enumerate mai sus, de un atestat medical și de o fotografie a lor. Actele în limbi străine vor fi însoțite și de traducerea lor în românește. Lipsa fotografiei atrage după sine neînscriserea între candidate și înapoierea celorlalte acte.

11. Academia își rezervă însă dreptul de a face admiterea definitivă a copiilor din afară de Regat numai după ce ele vor fi examinate de medicul institutului.

12. Examenul se va începe în localul Academiei, Miercuri la 9 Septembrie 1915, ora 8 dimineața.

13. Cu începerea la 25 August părinții pot ridica actele de naștere, de vaccinare și de studii, cu cari au înscris copiii.

Nr. 1,175. — București, 4 Iunie 1915.

NOUTĂȚI.

† Ioan Lahovari. Telegrama scurte ni-au adus încă luni d. a. trista veste, că Ioan Lahovari, unul dintre cei mai deștepti bărbați de stat ai României, a decedat în mod subit, Duminecă înainte de amiază. S'a vorbit mult și s'a scris mult despre Ioan Lahovari în timpul mai recent, în urma faptului, că în politica externă el n'a mai consimțit cu șeful său de partid, Alesandru Marghiloman, ci s'a alăturat la fracțiunea, care cerea intrarea României în acțiune cu orice preț, la disidenții conservatori, cari apoi l-au ales șef al lor. Nu mult a putut purta însă demnitatea de șef al conservatorilor filipesceni. Decedatul a fost fratele lui Alesandru Lahovari, marele și luminatul bărbat de stat român, și al lui Iacob Lahovari, general în armata română și fost ministrul de război. S'a născut în anul 1848. Și a făcut studiile juridice cu distincție la Paris, și și-a exercitat profesiunea de avocat în București. În curând a ajuns deputat la camera, apoi a fost numit ministru plenipotențiar la Paris, și dela 1899 încolo a fost în mai multe rânduri ministru în cabinetele conservatoare. Moartea sa neastăpănată a provocat regrete generale. Odihnească în pace!

analize matematice, 7 de fizică, 5 de chimie, câte 4 de geometrie algebrică, entomologie și geologie, 3 de medicină și în fine câte una sau 2 comunicări de astronomie, mecanică, meteorologie; zoologie, botanică, mineralogie și fiziologie;

b) Scrierea d-lui G. M. Murgoci: Harta geologică a județului Mehedinț, premiată în sesiunea generală din 1911 cu premiul Anastasie Fătu, s'a revizuit cu deamănuntul de autor și acum se află în lucru;

c) S'a acordat colegiului nostru d-lui N. Teclu, mijloace trebuitoare pentru continuarea unei serii de lucrări științifice;

d) S'a trimis stațiunii zoologice dela Roscoff (Franța) o subvenție anuală de 1.500 fr., pentru ca specialiștii și studenții români să poată lucra în acea stațiune.

7. Din Publicațiile Fondului Adamachi a apărut tomul VI (Nr XXXIX), care cuprinde:

Dr. A. Babeș și Dr. V. Bușilă, Cercetări originale despre pelagra în România, scrieri premiate în 1912 cu premiul Adamachi, formând un volum în 4° de 306 pag., cu 29 stampe și 36 tabele statistice;

Din tomul VII s'au publicat următoarele scrieri:

No. XL. P. Bogdan, Repejunea sunețului la corpurile lichide;

No. XLI. Elena Nicodim, Contribuțiuni la studiul anatomiei, istologiei și fiziologiei hepato-pancreasului dela moliște;

No. XLII. Dr. Agricola Cardaș, Asupra originii trunilor românești.

vari, general în armata română și fost ministrul de război. S'a născut în anul 1848. Și a făcut studiile juridice cu distincție la Paris, și și-a exercitat profesiunea de avocat în București. În curând a ajuns deputat la camera, apoi a fost numit ministru plenipotențiar la Paris, și dela 1899 încolo a fost în mai multe rânduri ministru în cabinetele conservatoare. Moartea sa neastăpănată a provocat regrete generale. Odihnească în pace!

Contele Berchtold căpitan. Am fost dat știrea, că fostul nostru ministru de externe, contele Berchtold, a cerut să fie trimis pe câmpul de război, în frontul italian. Acum cetim în ziarul din capitală, că M. Sa, Monarhul, l-a numit căpitan la dragoni.

Rugăciunea împăratului. Ziarul *Lokalanzeiger* din Berlin comunică scrisoarea unui soldat, care spune, că a văzut pe împăratul Wilhelm într'un loc, unde puțin mai înainte se dase una din luptele cele mai sângeroase de pe teatrul războiului dela vest. În lupta aceea căzuseră mulți bravi soldați germani. Împăratul Wilhelm, adânc mișcat, s'a lăsat în genunchi, a rostit o scurtă rugăciune, și când s'a ridicat a zis celor din jurul său: *Nu eu am dorit să fie așa!*

† Dionisie Nistor, tinerul profesor dela școala reală română din Brașov, înrolat încă în toamna anului trecut, a murit ca un erou, în 17 Iunie n. e. în fruntea plutonului său, ca stegar, în lupta dela Komarno. Corpul profesoral dela școalele noastre medii din Brașov a lansat următorul anunț funebru: „Cu nespuse durere anunțăm tuturor prietenilor și cunoșcitorilor noștri, că tinerul nostru coleg, fiind abia în anul al 24-lea al vieții sale, *Dionisie Nistor*, fost profesor-practicant la școala reală gr.-or. română din Brașov și ofițer-aspirant la regimentul de infanterie ces. și reg. Nr. 76, a căzut în lupta crâncenă dela Komarno, spre sud de Grodek (Galitia), în ziua de 4/17 Iunie 1915 și a fost înmormântat tot acolo. Este a doua jertfă de viață ce i s'a cerut acestui corp profesoral în cumplitul război ce petrecem. Dumnezeu cel mare, cel drept și bun să primească și această jertfă, făcându-i parte eroului mort în floarea vieții de odihna de veci. Iar din mormântul lui și din mormintele camerazilor săi fără număr căzuți pe câmpul de glorie, fă, Doamne, să resară fericirea și înălțarea viitoare a mult cercatului neam, ai cărui fi ei au fost. Dormi în pace, iubite coleg! Brașov, în 15/28 Iunie 1915. *Corpul profesoral al școalelor medii gr. or. române*“.

Distins. Dl. Anton Mocsonyi, care servește în armată ca sublocotenent la corpul automobilistilor, a fost distins cu *signum laudis*.

Altă reședință. Rușii se ocupă cu planul de a-și schimba capitala, și anume să o mute dela Petrograd la Moscova sau la Kiev. De frica lui Hindenburg?

Ostașul de fier în Sibiu. Au mai intrat ofrande benevole, dela dl. Eugen Wittmayer 86, dela dl. Petru Detschelt, sergent major de stab 50, dela reuniunea femeilor române 50 și dela dl. Wilhelm Zach 200 coroane. Comitetul le exprimă mulțumită.

8. Publicațiile Fondului Principesa Alina Știrbei continuă seria volumelor, punându-se sub tipar, conform hotărârii D-voastre din 14/27 Mai 1914, tom. XI—X: Note și extracte privitoare la istoria orientului creștin, de N. Iorga.

Tomul VIII al acestor publicații îl formează scrierea d-lui Victor Lazăr, Creșterea în familie. Câte serii pentru mamele române, care a fost înconunată în sesiunea generală din anul trecut cu premiul Principesa Alina Știrbei. Lucrarea a apărut într'un volum de XVI+440 pag. în 8°.

9. Lucrarea Dicționarului limbii române, din cauza evenimentelor groaznice prin cari trecem și cari rețin pe principalul colaborator d-l S. I. Pușcariu, colegul nostru, chemat în rândurile armatei de peste Carpați, a fost întreruptă. Prima grijă a noastră după declararea războiului și mai ales după năvălirea armatelor ruse în Bucovina, a fost să punem la adăpost materialele Dicționarului, cari se aflau la Cernăuți. S'a încredințat sarcina aceasta d-lui Septimiu Albină din serviciul Academiei și dânsul a dus-o la bun sfârșit, aducând la București, în 11 lăzi mari, toate cărțile și lucrările pregătitoare ale Dicționarului. Din partea II a tomului I din Dicționar au mai apărut, în cursul anului, coatele 6 și 7: cuvintele cărți până la căprie; iar din tomul II coatele 26 și 27: cuvintele holercă până la iarbă. (Va urma.)

Biblia imprimată de Sf. Sinod. Regele Ferdinand al României a primit în audiență pe Mitropolitul Primat *Conon*, care a prezentat suveranului Biblia imprimată de Sfântul Sinod. Mitropolitul era însoțit de Arhiepiscopul Meletie Constantin, directorul tipografiei cărților bisericești, sub conducerea căruia s'a tipărit însemnata lucrare. Audiența a durat aproape o oră. Regele s'a interesat de aproape atât de publicațiunea monumentală ce i s'a prezentat, cât și în general de mersul treburilor bisericești. Mitropolitul Primat s'a înfățișat apoi în audiență la regina și la principele moștenitor Carol, cărora d'asemenea li-a prezentat câte un exemplar al bibliei.

Hymen. Domnul Ioan Ursu, profesor universitar în București, își anunță cununia religioasă cu domnișoara *Lucreția Grigorescu*, fiica domnului colonel N. Grigorescu din Iași, care va avea loc Duminecă în 24 Maiu v. c. la orele 11 și jumătate, în biserica sfântului Spiridon din Iași.

Recunosc bătăile suferite. Presa engleză nu-și mai ascunde năcazul în urma bătăilor suferite de armatele rusești. Un specialist militar zice: „Nu știm, oare Rusia va mai putea lua ofensivă, dar să sperăm. Atâta însă e mai pe sus de orice îndoaială, că comănduirea rusească și-a pierdut capul...“

Un francez pentru Germania. În München a încetat din viață un rănit francez, locotenentul Armagnac, care, drept recunoștință pentru îngrijirea umană ce i s'a dat în spitalul german, a lăsat prin testament, ca averea sa să se împartă familiilor bavareze, ai căror fiu au murit în război.

Lipsă de gust. Academia franceză a exclus din șirul membrilor săi pe celebrul filolog *Mocellendorff* din Berlin și pe fizicianul dela München *Bayer*, care obținuse nu demult premiul Nobel.

Dorul de pace. Din Bruxela se anunță, că în unele cercuri politice franceze se întărește tot mai mult mișcarea în favoarea păcii. Deputați socialiști au comunicat guvernului francez, că alegătorii lor nu aprobă nici de cum o nouă campanie de earnă, și că în cercurile lor electorale crește zilnic dorul de pace.

Medicamentele se scumpesc. O hotărâre ministerială modifică prețurile medicamentelor. În considerare că farmaciile își procură astăzi materialul necesar cu preț urcat, s'au stabilit prețuri maxime nouă, ce vor intra în vigoare cu ziua de 1 Iulie n. 1915. Ministrul accentuează în hotărârea sa, că prețurile acestea sânt provizorii, și că tarifa veche are să intre de nou în vigoare, îndată ce se vor restabili raporturile normale.

Perderi în mașine de sburat. Trupele austro-ungare și germane au nimicit până acum 135 mașini de sburat dușmane. În numărul acesta nu se cuprind aparatele, care au izbutit să scape de pe teritoriul nostru, dar au fost deteriorate și scoase din luptă.

La jalnica aniversară. Pentru ziua de 28 Iunie au sosit la Artstetten două mari și splendide cununi de flori, trimise de împăratul *Wilhelm*, că să fie puse pe mormântul moștenitorului de tron *Francisc Ferdinand* și a soției sale, principesa *Sofia*.

Razele ultraviolete în chirurgie. Medicul militar din Cracovia, Dr. *Iosif Bogdanik*, a întrebuintat cu bun rezultat razele ultraviolete ale lampi de cuarț la vindecarea ranelor grele în o mulțime de cazuri. Tratamentul este interesant descris într-o revistă științifică din străinătate.

Literatura în serviciul războiului. Scriitorul italian *Dante Signorini* publicase o dramă, *A fost odată un rege*, care fusese oprită pe timpul neutralității; cu atât mai vartos se jacă acum pe scena italiană. Ziare din Italia scriu, că piesă n'are absolut nici o valoare literară, dar publicul o ascultă și o aplaudază, căci conține injurii la adresa Germaniei.

Pacea și social-democrații. Partidul social-democratic german a publicat o declarație, în care se spune, că după Germania învingătoare a dovedit în mod strălucit că nu poate fi biruită, datorită Germaniei este să facă primul pas spre încheierea păcii. Cerem, zice declarația, ca guvernul german să-și exprime înclinațiunea de a începe tratativele de pace. Partidul, afară de aceasta, își exprimă părerea de rău, că socialiștii francezi și englezi nu și-au manifestat încă dorințele de pace.

Mare premiu. Are să primească 50 mii de lire, date de italianul Clerici, soldatul care va cuceri primul drapel dela trupele austro-ungare, ce se luptă împotriva Italiei.

Bioscopul Apollo. Mercuri și Joi în 30 Iunie și 1 Iulie n. 1915 se vor reprezenta două opuri minunate ale cinematografului: *Săritura în lături*, comedie în 2 acte. Moartea lui *Henric al IV*. (Noaptea de sf. Bartholomeu). Dramă istorică în 5 acte, admirabil colorată.

Cărți și reviste.

Biserica Ortodoxă Română nr. 2 din 1915 cuprinde: Concubinagiul, circulară și adrese date de Mitropolitul Primat. Cetirea în vremile noastre, de Arhiepiscopul Teofil Ploieșteanu. Câteva însemnări din istoria bisericii române cu privire la sinodul de la Iași din 1642, de B. Mangăru. Profetia și Psalmul. Dovă bisericii, monumente istorice. Cauzele necredinței și mijloacele de combatere, de I. Mihalcescu. De ce evreii se roagă cu capetele acoperite, ear noi creștinii cu capetele descoperite? de Dr. Dragomir Demetrescu. Predică la Dumineca tuturor Sfinților, de P. Partenie. Cuvântare la învierea Domnului Isus Cristos, de A. Himandritul Roman Sorescu. Predică la Bunavestire, de Econ. Gr. Costea. Donațiuni. — Prețul bonamentului: În străinătate 12 lei pe un an, în țară 10 lei. Correspondența și banii se trimit la adresa: P. S. Arhiepiscop *Meletie Constantin*, directorul tipografiei și revistei, în București, strada Principatele-Unite nr. 60.

Anuar. A apărut al XXXI-lea anuar al Institutului pedagogic-teologic al arhidiecezei ortodoxe române transilvane în Sibiu, pe anul școlar 1914-1915, publicat de Dr. *Eusebiu R. Roșca*, director. Cuprinde: Cei dintâi potrivnici ai unirii, studiu istoric de Dr. *Silviu Dragomir*. Știri școlare și cronica institutului. — Corpul didactic s'a compus din 1 director, 11 profesori, 1 duhovnic și econom, 1 medic seminarial, 1 învățător la școala de aplicație și 1 prefect seminarial. Elevi înmatriculați au fost: în secția teologică 90, în cea pedagogică 119, total 209. Din aceștia au părăsit institutul: 1 elev din secția teologică și 13 din cea pedagogică. Începând din 21 Dec. n. 1914 și-au oferit serviciul, ca îngrijitori de bolnavi în spitalele ostașilor răniți, 50 de elevi din cursurile teologice. Societatea de lectură „*Andrei Șaguna*“ a elevilor din secția teologică a fost condusă de profesorul Dr. A. Crăciunescu, a celor din secția pedagogică de profesorul Dr. V. Stan. Bibliotecile societății au aproape 5 mii de volume. — Anuarul mai conține un *Normativ* pentru organizarea învățământului practiv în Seminarul Arhidiecezan „*Andrian*“ din Sibiu, și *Statutele* fondului de ajutorare înființat de societatea de lectură „*Andrei Șaguna*“, și adevărate statutele stabilite pentru elevii din secția pedagogică a institutului.

Note și impresii.

Proverbe italiene. Dacă frunții poporului italian ar fi ascultat de înțelepciunea cuprinsă în numeroase proverbe ale țării lor, de sigur erau feriti de marea desamăgire ce începe să-i cuprindă. Pline de adevăr sânt proverbele italiene următoare:

Cel mai bun joc de hazard este acela, în care nu luăm parte.

Cine lucrează cu vorbe frumoase, te nutrește cu lingura goașă.

Invoiala strâmbă este mai bună, decât para dreptă.

Vorbește bine despre amic; nu vorbi nici bine, nici rău despre dușman.

Când se începe războiul, se deschide iadul.

Pe drumuri primejdioase lasă pe alții înainte.

Departe de g'ont este arma cea mai bună.

Omul nerăbdător nu câștigă nimic.

Intre doi mișei iese biruitor acela, care cunoaște mai de grabă pe al doilea.

Dela frică până la ură este numai un pas.

Cine amenință mai grozav, se teme mai mult.

Celce clădește pe strigătele mulțimii, își face casa în vânt.

Laudă dealul și rămai la șes!

Toate planurile sânt rele, dacă nu se mai pot schimba.

Mai bine singur, decât tovarăș cu omul rău.

Rar este sărac banditul.

Cine mănâncă un fel de mâncare, n'are trebuință de doctor.

Bătăia nu se măsoară cu cotul.

Nr. 346/1915. Prot.

(95) 1—3

Concurs.

Pe baza ordinului consistorial de data 26 Maiu a. c. Nr. 5188/1915. Bis. se publică concurs pentru întregirea parohiei de clasa a II-a (două) **Sâmbenedic** cu filia **Acoșfalău**, devenită vacantă prin strămutarea parohului Dumitru Vidrighin, cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Alesul va avea de solvească la fondul tractual suma de două sute (200) coroane, statorită în sinodul protopopesc prin concludul XIII. luat la 28 Februarie 1906 și aprobat sub Nr. 5056/1906 episcopesc.

Cererile de concurs se vor înainta la subscrisul oficiu în termenul sus indicat, având concurenții a se prezenta, conform restricțiilor regulamentare în o Duminecă ori sâmbătoare la biserică spre a cânta și predica respective a celebra.

Murăș-Oșorheiu, 9/22 Iunie 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al tractului M.-Oșorheiu.

Stefan Russu
protopresbiter.

Publicațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștință publică, că toate obiectele aparținătoare mobilierului din **cafeneaua Habermann** din **Sibiu**, și anume: **mește de marmură și de lemn, scaune, lamperii și trei biliarde usate** se vor vinde din mână liberă.

Ceie dorese a cumpăra din aceste obiecte să se adreseze **oficiului de Casă** a **Consistoriului arhidiecezan**, unde li-se va da clarificările necesare. (94) 1—2

De vândut

cu preț foarte moderat sunt două paturi cu madrațe de federe și două dulăpașe de noapte cu placă de marmură, toate în stare foarte bună, **Strada Poplăcii (Quer-gasse) Nr. 35, etajul I.** (93) 1—1

Nr. 226/1915.

(92) 3—3

Concurs.

Pe baza rezoluțiunii consistoriale Nr. 424/1915 Școl. pentru întregirea postului învățătoresc la școala noastră din comuna **Pricaz**, lângă **Orăștie**, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: 1. Salar fundamental de 1200 cor. plătit în rate egale anticipativ, anume: 790 cor. din venitele dela cassa alodială și 500 cor. ajutor dela cassa arhidiecezană din dotațiunea dela universitatea săsească.

2. Cărtic și grădina în natură.

Cel ales va fi dator a cerceta regulat sf. biserică Duminecile și sărbătorile cu elevii la sf. liturgie, va cânta răspunsuri liturgice și va îndeplini toate îndatoririle regulamentare.

Concurenții au a-și trimite la oficiul subsemnat recursele lor în termenul arătat și a se prezenta spre a fi cunoscuți poporului.

Orăștie, la 14 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-ort. român în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Aviz.

Avem onoare a aduce la cunoștință, că depozitul nostru de **mobile și atelierul de tapezier** se află tot în **strada Ore-zului Nr. 27.**

(88) 4—6

Cu toată stima:

Horger & Kepp.

A apărut

în editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Testamentul

marei arhiepiscop-mitropolit

Andrei baron de Șaguna,

și se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** cu prețul de **50 fileri** expedit prin poștă + **5 fileri** porto postal.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană** în **Sibiu**:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut în editura comisiei administrative a **tipografiei arhidiecezane**:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul: **Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini. Cavalierism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Nobletea adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Impărțirea timpului. Statornicia. Impărțește ca să învingi. Puterea de sus. Adeus. Statuile unui părinte către fiul său**

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** din **Sibiu**, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu **2 coroane**.

Revânzătorilor se dă un rabat de **20%**.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană**, **Sibiu**:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirii și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

In editura Comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiei, după traducerea arhimandritului **Filaret Scriban**, de **Dr. Pavel Roșca**, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania **Ioan Meșianu**.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena **I. E. Mesolara**, sub titlul: „Τὰ συμβολικά βιβλία”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isvoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului **Filaret Scriban**, împreună cu biografia mitropolitului **Petru Movila**, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orice mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.
Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Învierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Învierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezător

II.
Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruci
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.
Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.
Arhanghelul Mihail
Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumitru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
Simeon
Andreiu
Evangelistul Ioan
Luca
Marcu
Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.				
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orice fel de materii și de orice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile